

วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ผมไปบรรยายเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่สงขลา จัดโดย มทร. ศรีวิชัย ช่วงเช้าบรรยาย ๓ ชั่วโมง ช่วงบ่ายท่านรองอธิการบดี รศ. มุกดา สุขสวัสดิ์ ชวนไปเยี่ยมชมกิจกรรม Community Engagement ของ มทร. ศรีวิชัย ที่ตำบลรำแดง อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

โดย รศ. มุกดา ส่งกำหนดการให้ลงหน้าดังนี้

๑๒.๐๐น. ออกจากโรงแรม พาวิลเลียน บีชา

๑๒.๑๐ น. Site visit @ Songkhla knowledge park.

ลักษณะการชม จอctrชมสถานที่ก่อสร้าง

โครงการความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, เทศบาล

นครสงขลา, ปตท.สผ., กลุ่มภาคีคนรักเมืองสงขลา, และ TK Park ในการออกแบบอาคารอุทยานการ

เรียนรู้ที่มีลักษณะพิเศษคือมีฐานการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องจากตัวอาคารสู่ย่านเมืองเก่าสงขลา ทำให้นักเรียนผู้ใช้อาคาร จะเกิดการเรียนรู้แบบองค์รวมของเมือง และเป็นการเรียนรู้จากพื้นที่จริง มีใช้พื้นที่เสมือนจริง

เขียนโดย ศ.นพ. วิจารณ์ พานิช

วันอังคารที่ 16 กันยายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 16 กันยายน 2014 เวลา 08:59 น.

นอกจากนี้อาคาร Songkhla Knowledge Park แห่งนี้ยังถูกออกแบบผ่านการศึกษาวิจัยตามมาตรฐานสากลโดยคำนึงถึง คุณค่าทางประวัติศาสตร์สังคม ภูมิปัญญา และความงาม ของวัฒนธรรมดั้งเดิม ตลอดจนมีกระบวนการคิดด้วยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๑๒.๑๕ น. Songkhla Heritage Trust (ภาคีคนรักเมืองสงขลาสมาคม) และผ่านอาคารโรงสีแดง หับโห้หัน

กลุ่มภาคีคนรักเมืองสงขลาสมาคม เป็นกลุ่มภาคประชาชนที่มีจิตสำนึกในการรักษามรดกเมืองนอน ได้รวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินกิจกรรมอนุรักษ์บนฐานวิชาการเพื่อพัฒนาเมืองเก่าสงขลาในแนวทางอนุรักษ์ร่วมกับองค์กรภาครัฐ และประชาชนในพื้นที่ ปัจจุบันมีที่ตั้งอยู่ที่โรงสีแดงหับโห้หัน ซึ่งอยู่ระหว่างการ Renovate เป็นสำนักงานกลุ่มภาคีฯ

๑๒.๔๐ น. ออกเดินทางไปตำบลรำแดง

๑๓.๑๐ น. ถึงบ้านทักษิณธารา ตำบลรำแดง อ.สิงหนคร จังหวัดสงขลา รับประทานอาหารกลางวัน

ลักษณะการชม เดินชม และรับฟังการบรรยาย พร้อมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

เจ้าของพื้นที่ นายกอบต. รำแดง คุณอุดม ทักขระ และคณะ

เขียนโดย ศ.นพ วิจารณ์ พานิช

วันอังคารที่ 16 กันยายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 16 กันยายน 2014 เวลา 08:59 น.

หมู่บ้านแห่งการเรียนรู้วิถีไหนด นา ไผ่คน ร้าแดง เป็นการพัฒนาชุมชนแบบ Top down คือ นายกอุดม ทักขระ ได้ประสานงานมายังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกันระหว่าง อบต

ร้าแดง ชาวบ้าน นักวิจัย และนักวิชาการนอกมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาชุมชนออกเป็นฐานการเรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ที่บรรพบุรุษมีสู่รุ่นต่อไป ผ่านฐานเรียนรู้สี่ฐาน

(
ปัจจุบันเพิ่มเป็นเจ็ดฐาน
)

๑๔.๐๐ น. ชมบ้านสบายเพื่อตายาย ที่สร้างจากแนผนังใบตาลจากผลงาน ฝีมือของชุมชนร้าแดง

๑๔.๓๐ น. ชมฐานการเรียนรู้ บ้านใบตาล และฐานการเรียนรู้การเคียวตาลบ้านตาเพียร

๑๕.๓๐ น. ออกเดินทางจากตำบลร้าแดงไปสนามบินหาดใหญ่

ผมได้ไปเห็นการทำงานรับใช้สังคมของ มทร. ศรีวิชัยใน ๒ แบบ คือการทำงานกับเมืองเก่า คือเมืองสงขลา กับการทำงานกับชุมชนชนบท คือตำบลร้าแดง ลักษณะการทำงานมีทั้งเหมือนกันและต่างกัน

ที่เหมือนกันคือ ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมเชิงอนุรักษ์ ความรู้ด้านการวิจัยประวัติศาสตร์ และทักษะใน การทำกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน มีคุณค่าอย่างยิ่ง ส่วนที่ต่างกันคือ สภาพแวดล้อม ที่เรียกว่า บริบท และชีวิตผู้คน แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

เขียนโดย ศ.นพ. วิจารณ์ พานิช

วันอังคารที่ 16 กันยายน 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 16 กันยายน 2014 เวลา 08:59 น.

หัวข้อหัวแรงทางวิชาการคือ ดร. จเร สุวรรณชาติ ที่เป็นสถาบันก ที่มีบุคลิกอ่อนน้อมถ่อมตน และมีจิตสาธารณะ และที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งคือ มีฐานวิชาการที่หนักแน่นแม่นยำ

ทั้งที่ตัวเขตเทศบาลนครสงขลา และที่ราแดงผมได้ไปเห็นการทำงานพลิกฟื้นความเข้มแข็งของชุมชน ผ่านเครือข่ายความร่วมมือ ทั้งจากภาคการเมืองท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจเอกชน (ปตท. สผ.) และภาควิชาการ เข้ามาร่วมกันดำเนินการเพื่อชุมชนของตน เชื่อมโยงเข้าสู่เยาวชน

ที่ตัวเมืองสงขลา ผมได้เข้าไปชมโรงสีแดง [หับให้หิ้น](#) และได้พบคุณรังษิ รัตนปราการ (บุตรของคุณสุชาติ รัตนปราการ) ซึ่งเวลานี้ทำหน้าที่ นายก [ภาคคนรักสงขลา](#) [มกราคม](#) อย่างเข้มแข็ง

เที่ยงวันที่ ๘ สิงหาคม ผมเล่าเรื่องราแดง และคลองแดน ให้ ศ. นพ. ประเวศ วะสี ฟัง ในโต๊ะอาหาร คุณหมอชัช สุภวงศ์ นั่งอยู่ด้วย จึงทราบว่าท่านกำลังจะไปเป็นประธานเปิดงานที่คลองแดนในสัปดาห์ถัดไป เราเห็นพ้องกันว่า ต้องช่วยกันคนละไม้คนละมือ ในการสื่อสารเรื่องราวดีๆ ในบ้านเมือง ให้สาธารณชน ได้รับรู้อย่างกว้างขวาง ให้เห็นคุณค่าของการพัฒนาจากฐานล่าง หรือจากชุมชน

ผมได้เล่าเรื่องการสนทนากับท่านพระครู เจ้าอาวาสวัดคลองแดน ให้วงอาหารเที่ยงฟัง ว่าผมกราบ เรียนถามท่านว่า ผลงานการฟื้นฟูชุมชนที่คลองแดน ที่ปรากฏนี้ บรรลุความมุ่งหมายของท่านครบร้อยเปอร์เซ็นต์ ไหม ท่านตอบว่า ได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ผมถามต่อว่า ส่วนที่ไม่สำเร็จคือเรื่องอะไร ท่านตอบว่าเป็นเรื่องคน คือเมื่อความเป็นอยู่ดีขึ้น การทำมาหากินดีขึ้น เรื่องทางวัตถุดีขึ้น แต่จิตใจคนไม่ดีขึ้น ผมตีความว่าโลก มากขึ้น จึงกราบเรียนท่านว่า เพราะเหตุนี้แหละ จึงต้องมีพระ

วิจารณ์ พานิช

๘ ส.ค. ๕๗

รับชมภาพประกอบได้ที่ link : <http://www.gotoknow.org/posts/576051>